

КОМПЕТЕНТНОСТІ СУЧАСНОГО ВИКЛАДАЧА ВИЩОГО ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ЗАКЛАДУ

Кайдалова А. В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

У сучасних умовах реформування вищої фармацевтичної освіти в Україні та її гармонізації у європейській освітній та науковий простір посилюються вимоги щодо компетентностей та якостей сучасного викладача вищого навчального закладу. Професійна діяльність викладача спрямована забезпечити якісну підготовку освічених, компетентних, здатних до прийняття самостійних рішень сучасних фахівців фармацевтичного сектору. Аналізуючи діяльність викладача вищого навчального закладу в системі фармацевтичної освіти встановлено, що основними видами діяльності є: наукова, навчальна, методична, дослідницька та громадська.

Здійснюючи науковий пошук та враховуючи методологічні підходи щодо розробки стандартів нового покоління, для переважно для всіх фахівців, у т. ч. й для викладачів, у стандартах нового покоління на основі компетентнісного підходу обов'язковими є такі компетентності: інтегральна, загальні (універсальні) компетентності, спеціальні (фахові, предметні) компетентності (компетентності, що залежать від предметної області, та є важливими для успішної професійної діяльності за певною спеціальністю).

Професійна (фахова) компетентність викладача вищої школи є інтегральною характеристикою особистості, що заснована на єдності знань, умінь та навичок, поведінки, також професійно важливих якостей та здібностей, яка проявляється в рівнях засвоєння викладачем відповідних універсальних та інтегральних компетенцій. До професійної компетентності володіння фаховими знаннями з дисциплін, які викладаються, а також знаннями з філософії, психології, педагогіки, дидактики та ін.

Педагогічну компетентність викладача становить сукупність знань, умінь і здібностей, необхідних для виконання функції навчання і виховання здобувачів освіти.

Важливою є управлінська компетентність викладача, що передбачає вміння управляти навчальною та розумово-пізнавальною діяльністю здобувачів освіти, організувати їх аудиторну та позааудиторну роботу.

Комунікативна компетентність викладача є здатністю особистості застосувати у конкретному спілкуванні знання мови, способи взаємодії з колегами та здобувачами освіти, володіння навичками роботи у групі, володіння різними соціальними ролями.

Інформаційна компетентність викладача дозволяє користуватись інформацією, зберігати, аналізувати та доносити її до здобувачів освіти. Це засвоєння знань, умінь з інформатики та інформаційно-комунікаційних технологій; розвиток комунікативних здібностей; вміння орієнтуватися в інформаційному просторі, аналізувати та використовувати інформацію в своїй професійній діяльності.

За умов неперервного та постійного підвищення професіоналізму та педагогічної майстерності особливої актуальності набуває компетентність самоосвіти та самовдосконалення викладача, що формується під час опрацювання наукової та фахової, методичної, психологічної, педагогічної літератури, вивчення досвіду, стажування, участі у тренінгах, циклах підвищення кваліфікації, майстер-класах, круглих столах та ін.

Таким чином, сучасний викладач повинен володіти інтегральною, універсальною, професійною (фаховою) управлінською, інформаційною, комунікативною й ін. компетентностями та професійно важливими якостями.